

МОТИВИ
по Присъда № 5 по
НОХД № 191 / 2022г.
по описа на ДРС

Подсъдимият Ю.М.Х. със снета по делото самоличност е предаден на съд за престъпление по чл.183 ал.1 от НК.

Представява се от адвокат Г.А. – АК Силистра, подсъдимият не се явява лично. Делото се разглежда при условията на чл. 269 ал. 1 т. 1 от НПК в отсъствие на подсъдимия.

Районна прокуратура – Дулово пледира за наказание предвидено в закона, шест месеца лишаване от свобода с прилагане на чл. 66 от НК – три години условно.

Подсъдимият се признава за виновен по време на досъдебното производство, като заявява че няма възможност да плати издръжката.

След преценка на събраните в хода на съдебното следствие по делото доказателства съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Ю.М.Х. е осъден с Решение № *** на РС Дулово по гр.д. № ***г, влязло в сила на 05.07.2013г. да изплаща ежемесечно надъщеря си – А.Ю.М. издръжка в размер на 150 лева чрез тяхната майка и законен представител М.К. от ***. Подсъдимият Ю.М.Х. съзнателно не изпълнява това свое задължение в размер на по вече от две месечни вноски за периода от месец септември 2020г до месец март 2022г - общо 19 месечни вноски в общ размер на 2850лв. - престъпление по чл.183 ал.1 от НК. До приключване на съдебното следствие по настоящото дело, подсъдимият не е изплатил никаква издръжка. Живял е във Франция, в момента живее в Германия на неустановен адрес, с втора жена от която има други две деца.

Описаната фактическа обстановка се установява от събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства: досъдебното производство № 144 / 2018г по описа на РУ Дулово.

Тази фактическа обстановка налага правния извод, че деянието извършено от подсъдимият Ю.М.Х. осъществява състава на чл.183 ал.1 от НК, тъй като представлява съзнателно неизпълнение на задължението си по издръжка. Той е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.183 ал.1 от НК.

Деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11 ал.2 от НК. Подсъдимият Ю.М.Х. е осъзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването им.

Гореописаната фактическа обстановка се доказва по безспорен начин от всички приети по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства.

Запознат с привилегията на чл.183 ал.3 от НК по време на досъдебното и производство, подсъдимият Ю.М.Х. е заявил, че желае да изплати дължимите суми по издръжката на детето, но няма средства, а има и други две деца от втора жена за които трябва да се грижи.

Тъй като в хода на съдебното производство подсъдимият Ю.М.Х. не е представил писмено доказателство, от което да е видно че е платил дължимата издръжка, съдът намира че е налице хипотезата на чл.183 ал.1 от НК. Поради това съдът следва да признае подсъдимият Ю.М.Х. за виновен по чл.183 ал.1 от НК.

Водим от горното и при условията на чл.54 НК, като съобрази обществената опасност на подсъдимия и извършеното от него, подбудите за извършване на престъплението и другите обстоятелства от значение за индивидуализиране на наказателната отговорност, съдът определи наказанието малко над минимума и с цел даване възможност да поправи поведението си.

При определяне на наказанието на подсъдимия Ю.М.Х., съдът прецени като отегчаващи вината обстоятелства обществената опасност на конкретно извършеното.

Смекчаващи вината обстоятелства съдът намери в пълните самопризнания по време на

досъдебното производство, както и чистото съдебно минало.

Съдът намери, че с оглед на постигането на целите на чл.36 НК и преди всичко за поправяне на подсъдимия е необходимо наказание и присъди :

Наказание по вид лишаване от свобода за срок от ТРИ месеца, изпълнението на което на осн. чл.66 ал.1 от НК отлага за изпитателен срок от ТРИ години.

Съдът счита, че в този вид и размер наложеното наказание на подсъдимия ще изиграе своята превантивна и възпитателна роля.

Водим от тези съображения съдът постанови присъдата си.